

Ne voi pas anar tà l'escòla de Stephanie Blake
L'école des loisirs

Qu'èra un còp un conilh coquin que'vs coneishetz plan. Quan la mair lo disó :
« Doman be serà lo ton purmèr dia d'escòla, lo men còr ! »
Que responó : « Ne va pas o qué ! »

Quan lo pair lo disó : « Mes, lo men conilhet, que vas apréner l'alfabet »,
que responó : « Ne va pas o qué ! »

E aqeste ser, lo Simon ne's podè pas adromir...
Qu'èi paur, n'èi pas paur, qu'èi paur...

« Mamà ! »

« Ne voi pas anar tà l'escòla ! » Quan la mair lo disó : « Qu'es lo mei coratjós
deus conilhets, qu'es lo men SUBERCONILH »,
que responó : « Ne va pas o qué ! »

L'endoman matin, quan la mair lo disó : « Hè-t'i hòrt a/ amanejà't de minjar las
tòstas, lo men conilhet, que cau bèthlèu partir entà l'escòla ! »
que responó : « Ne va pas o qué ! »

En camin, quan lo pair lo disó :
« Que't vas har amics e que vas apréner un hèish de causas. Qu'es lo men
GRAN conilh »,
que responó : « Ne va pas o qué ! »

Davant l'escòla, quan lo pair lo potoè e lo disó : « A totara, lo men còr, que't
deishi aciu »,
D'un hui de votz, que responó : « Ne va pas o qué ! »

A l'escòla, que's passè mila causas...

En purmèr, que plorè. Puish, que dessenhè. A la recre, que s'amusè. A la cantina, que minjè mossa-chocolat. Arron, que's pausè. Lo vrèspe, que tamborrejè.

E a quate òras e miei, quan la mair viénó e lo disó : « Que tornam tà casa lo men còr »,

Lo Simon responó :

« Ne va pas o qué ! »